

**Sermones: Petri Hieremie Panormitani ex Sicilia: F.
co[n]uent[us] ordinis Predicatoru[m] bononiensi[m]:
tam preclari q[uam] omnigene eruditio[n]is refertissimi.
omnibusq[ue] euangelica documenta ...**

Petrus <de Hieremia>

[Augsburg], 1514

VD16 P 1883

De lege gr[ati]e vic[um] de lege eua[n]gelica. ser. vij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70359](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70359)

De decem preceptis

bunt filii israel sine rege/z sine principe/z
sine sacrificio/z sine altari/z sine ephor/e/
sine seraphin:z post hec reverentis filij isrl
z querent dñm deū suū:z David regē suū
z. Irem Balach.i. Non est mihi volū
ras in vobis/dicit dñs exercitū:z mun²
nō iusciplā de manu vestra: ab ortu em̄ so
lis vñq ad occasum/magnū est nomē meū
in gentibz dicit dñs exercitū. Ad idē lex
antiqua z sacerdotiū sunt inuitē ſiuncta
ſed ſacerdotiū. Aaron a dō iſtitutū/eraſ
mutandū g ſacerdotiū ch̄ir ergo z lex etiā
erat mutanda g legez ch̄ir minor: pbaſ per
p̄.c.iz. Jurauit dñs t nō peni. enī tu es ſa
cer. in ecer. ſim ordi. mel. Nota ſim ordi
melchisēdech. non dixit ſim ordi. Aaron
mutandū g erat ſacerdotiū. Aaron iſtit
ſerdotiū ch̄ir: qd̄ est ſim ordi. melchisē
dech. g ſequent z lex mutanda erat: bac
rōne affignat Aplus. Heb.vij. vbi dicit
Translatō em̄ ſacerdotiū accesse est: ut z
leḡ trāſlatō fuit. vide ibi de h̄laciō. Et
ſic p̄z tercia ratio. Quarā rō: qz ſunt
terminata p̄ adimplētōne. Pone exēplū
in instrumēto in q̄ p̄tineſ ſimmiſio alicui
debiti ſoluēti ſali tge certo v̄l incerto: cer
tu est q̄ ſoluto debito adimplēt. p̄miſſio z
caſſaf instrumentū. Si in p̄polite in lege
veteri. p̄mittebat mēlias ventur²/p̄ quez
lex noua ferēda erat: ut habeſ ſup̄. prima
pre. z p̄ hoc firmādo z credendo. iſtituit
de² in veteri teſtamēto legē. xp̄hias/z ſi
guras. Adueniēte g ch̄ir z lege noua: iaz
impleret ſimmiſio legis veteri: z xp̄haz.
Elī D̄ar.v. Non veni ſoluere/ſed adim
pleret. Adimplēta g. p̄miſſio restat/ut caſ
ſetur instrumētu. p̄miſſionis qd̄ erat vet²
teſtamētu. Ch̄ir ergo fuit finis legis.
Rō.1. Finis em̄ legiā ch̄ir etiā: adiutūtia
om̄i credēti: z ſipam legē ſeruauit: ut ipaz
impleret z terminaret: z ſequēter p̄ ch̄ir
ſtūz liberati ſum² a ſeruitute legis. Unde
Gal.ij. At vbi vent ple. tē. milie de² ſi
liū ſuū fac. ex mul. faciū ſub lege: ut eos q̄
ſub lege erat redimeret. Sic z mori volū
te/ut a morte nos redimeret: ſi ſe notat ſup̄
ſanone. primo pre. i. in. iij. rōne. Et p̄ hoc
repondeſ ad primā rōne ſup̄ ſormata in
principio ſimoni: q̄ arguebat/q̄ nos tene
mūr ſuare legalia cl²: eo q̄ ch̄is ſeruauit
illa. Erat ergo p̄ aduentū ch̄ir z mortem
eius: lex antiqua mutāda in lege nouā: et
teſtamētu veſus muſandū in teſtamētu
nouū: z culter ſermonalis mutādu in
culter ſpiritualē. Et hoc immut ipſe ch̄is
ſtus. Jo.ij. Quādo loquēs cum ſamari
tana dixit. Veni hora/q̄ ſi neq; in monte
hoc/neg h̄ierolymis adorabiliſ patre
Sed veri adoratores adorabunt patre in
ſpū z veritate. In quibz dñs immut
q̄ cult⁹ ſermonalis qui erat olim detri
minat⁹/in lege erat in ſpūalem cōmutan
dus. Sicut nota. Tho.ij.ij. q. cij. ar. ii.
ad terrū. Hoc erā vult aptū/quādo affi
mavit legē pedagogi ol. Itaq; lex peda
gogus noſter fuit in ch̄io: ut ex fide iuſtifi
caremū. At vbi vent fides/iam non ſub
muſ ſub pedagogi. Gal.ij. Et ſic p̄z q̄ ſe
ra ratio. Reſtat modo responderē ad illud
qd̄ in p̄trariū opponebat. vñz q̄ Perrus
z Paulus ſeruauerūt legalia. De quo dic
p̄ Tho.ij.ij. q. cij. ar. iiij. ad p̄mū z ſcdm.

De lege ḡrē. vñz de lege euā
gelica. Sermo.VII.

Sic currite vi

Pr̄c. Vito de lege nature/z de le
ge ſcripture refat modo videre
de lege gratie: que dicit lex noua. ſe uage
leia q̄ incepit a ch̄io. Pr̄ma em̄ durauit
vñq ad D̄oyen. Sed a D̄oyen vñq ad
christū. Tertia a ch̄io vñq in ſempiternū
ideo dicit teſtamētu nouū z eternū. Pio
hui⁹ declaratione eſt notandū/q̄ vera con
cluſio eſt in theologia/q̄ lex noua ſuē euā
gelica eſt principaliſ lex indiſta: ſed ſecondā
rio eſt lex ſcripture: ut pont Tho.ij.ij. q. cij
ar.ij. Lex aut̄ indiſta eſt lex ſpūſtantī q̄ nō
ſcribit in chartis mébianis: nec hominiſ ſu
nis: nec in tabulis lapideis: ſicut olim ſu
erat lex ſcripture: ſed in corde hominiſ ſen
bitur. non quidē naturalit̄: quia hec eſt
lex nature. de qua Rōm.ij. Lūm. em̄ gen
tes que legem non habent naturaliter: ea
que legis ſunt faciunt ip̄ ſi ſunt ſibi lex: qui
opus. l. ſcrip. in cordib. ſuē. ſed ſcributur
ſup̄ naturaliter a ſpiritu fancto: que dicatur
lex vite quaſi regula quedā: dirigenſ ho
minē ad vitam. de qua lege dicit apollo?

Ro. vii. Lex spiritus vite in christo Iesu licet precepta ultra precepta legis nature
 beravit me a lege peccati et mortis. Ideo
 de hac lege proferans Hieremias postea
 dicit. Ecce dies venient dicit dominus. Et con-
 sumabo super dominum Iudae: et super dominum israel
 testamentum novum regnum. Subdit post dies illi
 los discordanter. Dabo legem meam in viscere
 bus eorum: et in corde eorum scribam eam regnum.
 Hier. xiiii. Et hanc legem dedit christus
 Iesu Christo. Et lex p. Moyse data est gratia
 et veritas per Iesum Christum facta est.
 Iohann. xx. Intrafluit et dixit eis. Accipite
 spiritus sanctum. Lex ergo euangelica p. nos
 capilliter est lex indita. I. gratia spiritus sancti:
 non tam intelligas quod ante christum gratia
 spiritus sancti non fuerit data pluribus. Nam
 multi in antiqua lege saluabantur: sed non
 in causa abundantia fuit olim data gratia:
 sicut post Christum. Item quicunque habe-
 bat gratiam in veteri lege habebant non alii
 testamenter: ut dicit Thos. i. h. q. c. vij. ar. i.
 ad tertium. et art. iij. ad secundum. 2. q. c. arti.
 j. in responsione ad secundum et tertium argumentum.
 Sed quod ad recipiendam istam gratiam
 requiriatur homo se preparare et disponat
 quia actus actionis sunt in paciente dispo-
 nitio christi dedit aliqua documenta
 verbis et in scriptis que informant intellectum:
 et voluntatem hominis: et disponunt ad
 gratiam huiusmodi recipiendam. Illa autem
 que disponunt intellectum sunt documenta
 fidei. scilicet credere in unum deum patrem omnium
 potentem creatorum celum et terrae regnum. que continet
 invenit in symbolo. scilicet articuli fidei quibus
 instruitur homo circa credenda. Illa autem
 que disponit affectum et voluntatem sunt scripta
 pia bene vivendi que continentur in lege
 euangelica: in quibus quidem preceptis continet
 precepta legis nature: et etiam leges scriptae
 p. nos: in quibus instruitur homo circa
 agenda. De preceptis legis nature habebat
 David. vii. Quicunque vultis ut faciant vos
 bis domines et vos facite illis de preceptis
 legis scripte habetur David. xix. Si vis ad
 vitam incedi serua mandata. Addidit et

et scripte. scilicet de sacramentis recipiendis. Et
 hoc lex nova dicit lex scripta secundario
 sed principaliter lex indita: ut dictum est.

Quare autem ista lex nova non fuit data a
 deo a principio mundi: ponit Thos. tres
 rationes quae gratia breuitatis omittit: de
 quibus vide Thos. iij. q. c. vij. arti. iij. Si au-
 tem vis facere introductiones breviorem

dicit: videlicet Norandus quod lex gratiae dicitur

lex euangelica: et hoc triplici ratione.

Primo ratione dantis: quod lex antiqua re-
 teris testamenti fuit data a deo mediante

Moysem in forma ignis Exo. xix. Lex autem

euangelica data est a deo immediate et in forma

humana. id est Christo. Secundo ratione modi:
 quod lex vetus fuit data cum terrore: ut parcer

Exo. xix. Dicit historiam regnum. Sed lex nova
 cum dulcedine: ut parcer Dat. v. Vide infra

in eodem sermone. parte. i. Tertio ratione
 effectus: quod per legem veterem non dabatur

gratia regnum. ut dixi sermone primo. parte. i.

Sed per legem novam sicut haberetur infra
 in eodem sermone. pte. iij. Ideo dicit Iohann. i.

1. Lex per Moysem data est gratia et veritas
 per Iesum Christum regnum. Loquendo ergo

hodie de hac lege gratiae sive euangelica est
 Norandus: quod ista lex excedit omnem aliam legem

genitam humaniter vel divinitate in scriptis
 propter quod potest dici quod lex gratiae fuit ne-
 cessaria ultra legem scripture regnum.

Prima in virtutem extirpatione.

Secunda in modum ordinatio.

Tertia in felicitatis collatione.

Quarta in virtutem dilucidatione.

Quinta in facilim impletione.

Sexta in gnalitatis extensis.

Prima igit excellentia legis euangelica

quod est alias leges excellenter est in virtutem extir-
 patione: ad hoc enim leges sunt date ut vi-
 tia extirpentur: et quos priuata castigatio co-
 bibero non potuit metu penarum que legis

bus infingunt a maleficiis retrahantur. pte.

qd dicit apostolus. 1. Tim. i. Justo lex non est
 posita sed iniustus: et non subditur impensis

et peccatoribus: sceleratis et contaminatis:

patrecedibus et matricibus: homicidis: usoribus
 nimiribus: masculorum concubitoribus: plagiis:
 rish: mendacibus et perjuris: et liquid: aliis

uis: sane doctrinis adversatur regnum. In hac autem
 extirpatione virtutem lex humana inuenit

ee iij

De decem preceptis

defectiva: q; non potest prohibere omnia
mala. Quia rō est: q; cōmunitati pponit
obseruāda: in cōmunitate autē pauci inue-
niunt p̄uosi & pfecti & plures imperfecti et
defectus: q; stultoz infiniti? Est numer?
Eccl. i. Et ideo sicut pueris aliqua pmis-
tūnū que nō pmittentur viris pfectis. Ita
in legib; q; cōitari seruāde impunitum aliquid
mala minora pmittuntur: ut malora videntur:
sicut lex canonica meretrīcia publica: ppe
imperfectionē multitudinis que cōlitare
obseruare nō potest: dissensione incurrit.
Vñ Aug. in li. d ordine. Aufer meretrices
de ciuitatib; & oia cōturbabis libidinib.
tamē nō exculant a pctō rē. Sic & multa
alia lex ciuilis pmittit: que a lege diuina
reprobantur: ut dicamus infra sermo. primo.
Ueritatem ista mala que auferre homo nō
potest: relinquit iudicio diuino punienda. sic
& dicit lex: q; iuris iurandi pfecta religio so-
lum deus habet vltorē, l. ureiurādi. L. de
turei. Vñ Aug. in li. de libero arbitrio.
lex ista que regendis ciuitatib; fertur mul-
ta coedit atq; ipiusa reliquit que g diuis
nam prudētiā iudicant. Sicut lex mosay
ca diuinit̄ data: aliqua mala pmittit: sic
pmittit dare libellū repudij: ut habeat Deu.
xxiiij. Ne ypozes interficeretur: sic pmisit
tradere ad yluram extraneis: ne fratres p
prioris grauaret: sic habet Deut. xxiiij. Lus
ius ratio: q; lex illa fuit data populo rudi-
ture ceruicis & imperfecto. Et ideo fuit eis
pmisita aliqua mala minora: ut euentur
malora: ppter quod saluorū dixit iudeus:
loquens de diuisione yloris cū intetrogas-
sent cum. Quid g Moyes mandauit da-
ri libellū repudij & dimittere: ait illis qm
Moyes ad duritū cordis vestri pmisit.
Sic lg f patet: q; ram lex humana q; lex
mosayca pmittit aliqua mala: & sic reperi-
imperfecta quantū ad extirpationē vltiorū.
Sicut lex euāgelica nullū malū pmittit tan-
q; pfectissima: sed oia excludit et punienda
pedit. ppter qd legislator euāgelie? Iel?
chis dicit. Dico autē vobis: q; de omni ver-
bo oīcio: q; locuti fuerint hoīes sup terrā
reddent rōnez in die iudicij. Mat. xij. Si
de oī verbo oīcio multo magis de noctuo.
Et si de verbo multo magis de facio. Et
plertim lex euāgelica excludit illud d li
bello repudij: ut bi Mat. xij. & eiusdem. v.

Vñ dicitur dicitur est autē: quicūc dimis-
tit ylorē suam ut ei libellū repudij. Ego
autē dico vobis quia quicūc dimisit vi
xorem excepta causa fornicatiōis: facitā
mechari rē. Itē d ylura Lu. vi. Vñ
date nihil inde sperātes. Et sic p̄z p̄mū.
¶ Scđa excellētia rē. in monū ordinati
one. Nā ad q̄ libibz legē ppter ac? bians
ad bonū ordinare. Vñ dicit pbs in. i. ethi
cop. & intentio cuiuslibet legislatorū: est
iues facere bonos. in hoc autē iuuenit leg
humana defectua: ppterim circa actus in
teriorēs & occultos: q; homo nō p̄t de se
crevis cordib; iudicare. & ideo nō p̄t lex
humana nisi de actib; exteriorib; ordinari
re: q; de his p̄t homo legem ferre: de glo
potest iudicare: homo autē vider ea q̄ p̄b
rent: de? autē intuef cor. Sicut dī. j. Reg.
xv. Item Hiere. xvij. P̄auo est co: bois
& inferuabilitē: & q̄s cognoscet illud. Ego
dīs scrūtas co: & pbans renes. Ideo lex
humana nō p̄t actus interiorēs ordinare
sed hoc ppter ad legem diuinā. Vñ dicit
lex canonica: de manifestis quidē loquunt
secretorum autem iudex & cognitor deus
est. xxxij. dī. erubescat. Ad idem facit reg
e. fī. de simo. Idem dī lex cogitationis pe
nam nemo patiat. sī. de penit. i. cogitationis p
nis canonizata. de pe. dī. i. cogitationis p
intellige sane q̄i cogitation illa non p̄gred
tur ad actū exteriorē als fecus. l. Sicut
non dicas rapere. L. de epi. & cle. Sic ar
go lex humana in h̄ est defectua. Sic etiā
& lex mosayca reperiſt in h̄ defectua: ppter
q̄d dicis a doctorib; antiquis: q; lex verus p
bber manū non animū ut habetur in glo
Phib. iij. Qd intelligit doctores iudeos &
male: dicentes voluntatē mala nō cōp̄mī
si aliq; mode exeat in actū exteriorē: ut pat
et Joseph. xij. libro arīstata & q̄nargue
bat h̄ eos q̄ scrip̄tū est. Ero. x. Non p̄u
pisces rem. primi tui. Rūdebat sic: q; doc
t̄z manifestatio exteriorē: q̄i diceat: nō oīca
plexus & oscula & his similitudinib;. q; hoc est ma
nifeste falsum: q; actus exteriorō nō h̄ ma
p̄cedit ab actu interiorō: ppterim em v: dicit
Aug. xv. q. i. c. j. in fi. adeo malum volun
tarium est: ut nū sit voluntarib; oīno non sit

peccatum. **U**nus melius intelligitur quod dictum est
quod lex veteris prohibet manu non animu: quia
lex verus in paucis prohibet animu seu concus/
piscientiam interlorem: videlicet in mecha et
avaritia tamen non aut in homicidio et furto:
et patera huius prohibetur in illis cupientia.
non tamen transgressoribus infligit aliquam penam.
Eritudo in talibus inuenit imperfectum. Quasi
re autem infligat aliquam penam. **G**lide Tbd. i.
ho. vii. ar. v. ad quintum. **L**ex vero euangelica
tamen generaliter dirigit
bois non solum: circa actus extortos: sed et circa
actus intortos. **Q**ui viderit multum,
ad eum, cum laetitia, est in corde suo recte. **V**ii.
prohibet enim actus interiores malorum pura concupiscentia
ponit penam. **H**oc est salvator. **D**icitur. **A**udi sis quis
dicitur et antiquis. Non occides: quod autem occidi-
derit reus erit iudicatio: quod autem dixerit fratri
suo racha reus erit coelum. quod autem dixerit fa-
tue: reus erit gehenna ignis. Et eodem modo
dicunt in aliis preceptis. Sic etiam additum lex
euangelica postea preceptis veteris
legis ut pfecti ordinaret mores hominum. **E**nim
Dicitur. Si vis pfecti esse yade et vede
oia stabiles et a paupib[us] et seque me. **I**te
Dicitur. **A**udi sis quod dictum est antequam: oculum
p[ro]culo: dentem p[ro]rente. **E**go autem dicco
vobis non resistere malo. **S**i si quis te percussit
serit in dexteram maxilla probe et in aliam recte.
et sic in multis quod ibi ponuntur: lex autem mosay
canon instituerat postilla ista pfectio[n]is: sed
potius p[ro]uocabat boies ad obseruanda m[anu]a
data diuina p[ro]missione bonorum capitulum: ut
patet Deus. **C**apitulo. **E**t post illa autem
sequitur se p[ro]uinciarum in una maxilla probe ei
alia. **G**lide. **S**. **F**inibus. **iiij.** in si. **P**atitur g[ener]aliter
euangelica pfectio[n]is ordinaret mores hominum
quaesitae alter leges humanae et diuinae. **T**ertia
excellencia recte. s. in felicitate collatione: **iiij.**
ne ad felicitatem inducere. **N**on ad legem p[ro]t[er]ioris
ne ad felicitatem boies inducere. **T**ertium
tertianum non inducere nisi ad politiciam: que
est tranquillitas et pacificus status ciuitatis in vita
ista mortali: hoc autem finis intellectus: est p[ro]p[ter]o
ista mortali: hoc autem finis intellectus: est p[ro]p[ter]o
p[ro]p[ter]o finis: imortalis est: et idem op[er]e
p[ro]p[ter]o finis: imortalis est: et idem op[er]e
aliam felicitatem extra viam istam assignare. **A**d
hac autem non potest ordinare lex humanarum: quod finis
vix est p[ro]posito[rum] his quod sur ad finem felicitatis
autem etiam excedit limites felicitatis: humanas
res sur dicienes ingentiores et pauci subtiliores
vix est. **G**lide. **L**op. **v.** **O**culum non vidit: nec au[tem]
et ingentios: p[ro]pter quod q[ua]ndam in longitudine p[ro]ponit de-

ris audiatur: nec in cor bois ascendit: quod pre-
pa[re]t dicitur. **S**e p[ro]p[ter]e[re] g[ener]aliter lex diuina or-
dinet ad istum finem: et p[ro]p[ter]e[re] assignata a deo
etiam necessitas sacre doctrine: quod h[ab]et ad
quandam beatitudinem signatae ordinatur ad quam
p[ro]le[git] diuina dirigitur. Ad conferendam autem
istam felicitatem lex mosayca inuenit defectio[n]em:
quod beatitudine supnalis non habet nisi per gratiam
et amoris dei. **R**o. vi. **G**ratia dei vita eterna
h[ab]et autem gratias lex mosayca non dabat: sed tamen
disponebat: ut dixi. **S**. **F**inibus primo. **p[ro]p[ter]** i.
et secundum. **iiij.** **p[ro]p[ter]** ii. **p[ro]p[ter]** q[ua]ndam deo. **H**eb. vii.
Nemini ad pfectum adduxit lex. Sed lex
euangelica tamen pfectissima perficit gratias: immo
est ipsa gratia p[ro]p[ter]e[re] principali: ut dixi. **S**. **G**l[ori]a
Jo. i. **L**ex p[ro]p[ter] Moysem data est: gratia et p[ro]p[ter]as
p[ro]p[ter] Iesum christum facta est: p[ro]pter quod salvator in
principio euangelice predicatoris dicitur. **P**rius
agite ap[osto]lum reg. celorum. **D**icitur. **iiij.** **U**nus
plexus est finis legis euangelicae. **U**nus immedietus
est fides formata per gratias. Alter est medietus
est vita eterna: et virtus finis istius lex euange-
lica operatur. **E**nim **J**o. xi. **H**ec autem scripta sunt
ut credatis: quod Iesus est filius dei: et ut credentes
vitam habeatis in nomine eius. **L**ex autem vestrum p[ro]p[ter]
mittebat solus terram: ut dixi. **S**. **Ser.** **p[ro]p[ter]**
iiij. **nec** p[ro]mittebar vita eterna in p[ro]misiu[m]
victori et obedientie: sed sola bona trema. **T**unc
nec alibi legilis in lege mosayca: quod Moy-
ses p[ro]cerus mentione de resurrectione corpo-
rum: et h[ab]et quod lex mosayca erat insufficiens ad gra-
tiam p[ro]ferendam fuit significatus in eo quod Moy-
ses quod fuit legis illius latron non potuit intrare
in terram promissiōis. **E**t licet finis legis mosay-
cae esset idem: cum fine legis euangelicae: s. ut
boies subdantur deo: quod est finis primus: tamen res
mortis et imperfectus dirigebat ad hunc finem
lex mosayca quam lex euangelica: quod illa ex tempore
more: hec autem amore: ut nota Tho. i. v. q. c
vii. ar. i. **E**t sic p[ro]p[ter] tertium. **Q**uartam excellen-
tia in p[ro]p[ter]itate dilucidatio. **N**on ad leges
pertinet p[ro]p[ter]itate plane et lucide tradere. Unde
inter certeras editiones legum quas Isidorus
in lib. etymologiarum enumerat: est illa una
quod debet esse manifesta: ne aliquid p[ro]p[ter] ob-
scuritate in capitulo ostineatur: ut referat Gra-
tianus. **iiij.** **d**. **c**. erit autem lex. **L**etus ratio est:
quia lex proponitur multitudini intelligendi
et seruanda. in multitudine autem plu-
ma **E**t etiam excedit limites felicitatis: humana
res sur dicienes ingentiores et pauci subtiliores
vix est. **G**lide. **L**op. **v.** **O**culum non vidit: nec au[tem]
et ingentios: p[ro]pter quod q[ua]ndam in longitudine p[ro]ponit de-

et **iiij.**

De decem preceptis

bet veritatez plane z lucide tradere. In h[abitu] autē inuenis lex humana defectua. quia sibi inueniuntur multe obscuritates: z q[ui] ple xitatem: cum p[ro]pter legum multitudine ac varietate z mutatione z aliquaz abrogatione: cum etiā p[ro]pter complicitoz multiplicitatē: q[ui] multi iurisconsulti/mulei impares fuerunt: z multi doctores: quoq[ue] q[ui] capita eorū diuerse sententie. Vñ, p[ro]funda z obsecra legū abyssi: que olim p[ro]pter Justiniatū ch[ri]stianissimū imperatorē in g[ra]m[ati]cā luculentā ut ipse refert in principio constitutionū redacula fuerat: b[ea]tū obsecrati g[ra]m[ati]cā intricata est. Sicut in hoc reperitur lex mosayca defectua: q[ui] in volumenib[us] z figuris tradidit veritatē de agibiliis credendis, p[ro]pter q[ui]d lex illa appellatur ab Ap[osto]lo vmbra t[er]rit[or]ia, Heb. x. Umbra habet lex futuroz bono: nō sp[irit]am imaginē rerū. Glo. i. veritatē fuit ei lex illa vmbra t[er]rit[or]ia z figurativa p[ro]p[ter]itatis explicande in nouo testamēto. In cuius signis Doctores velara facie loq[ue]bāt ad p[re]l[imi]nū sic legiſ. Ex odi. xxiij. Propt[er] q[ui]d dicit Ap[osto]lus. i. i. Loz. x. Omnia in figura p[re]tingebat illis: z de his dixi sup[er] sermone p[ri]mo p[re]te. iij. Sed lex euāgelica in hoc inuenis p[re]feca: q[ui] p[ro]p[ter]itas q[ui] in veteri testamēto in figura latebat oculata: p[ro]p[ter] evidentiā facti facta ē manifesta. Verbi gratia. De ministerio trinitatis q[ui]d in veteri testamēto nō expresse manifestatur: sed sub figuris/sticis p[ro]t[er] quando tres viri app[ar]uerunt Abrae: z vñu adorauit. Gen. xij. Sed in nouo testamēto expressa manifestū est. I. Joā. iij. Tres sunt q[ui] testimoniorū dant in celo, pater verbū z spūs scribi: z hi tres vñu sunt. Sic in incarnatione filii dei revelatū est Abrae dicente deo. In lemīne tuo b[ea]ndicent os gentes. Gen. xij. Sed q[ui] vna ex tribi p[ro]foniis sc̄i filius dei fuerit incarnari? / etiā cōtinēt diuina mysteria veteri testamēti. Isa. ix. Parvulus d[omi]n[u]s est nobis/z filius d[omi]n[u]s est nobis, nota filius: q[ui] nō pat neq[ue] spūsctus. Irem. ps. Benedicat nos deus: deus noster: z benedicat nos deus. Hic nota. critica dum dicit deus fer: sed in eo q[ui] p[ro]men noster ponit in sedo deus: deonatus q[ui] filius erat fiendus noster frater p[ro]t[er] incarnatione. ps. Narrabo nomen tuu[er] fratribus meis. In nouo autē testamēto expressius

z manifestū ista mysteria declarata sunt. Sic de passione figuratiue cōtinēbat. I. x. xx. de agno p[er]chali astandoz. Q[ui] non confringentis ex eo: q[ui]d allegat. I. x. euāgeli. p[er] christo. I. x. Sic z de cuba ristia: que figurabat p[er] mamma datur a deo in deserto: z sic de ceteris miraculis fidelē. Patet ergo q[ui] veritas q[ui] in veteri testamēto z in lege mosayca enigmatica figura: q[ui]d in lege euāgelica manifestū elucubrat: z in signis b[ea]tū in passione dñi. Q[ui] mysteria noue legis fuerint implera vela templū feſtū est in duas p[re]tes. I. x. vij. Et Luc. xxij. Propter q[ui]d dicit saluator. I. x. Venit hora cu[m] iam nō in p[ro]b[abil]iis loqu[er]is: sed palaz de patre meo annūciabat vobis: z sequit[ur]. dicunt ei discipuli eius. Ecce modo palam loqueris: et pueriū nullū dicas z. I. x. vi. Et sic p[ro]p[ter] quartū vices: q[ui] lex euāgelica excedit omnī alia legē in tradendo plane hac lucide veritatē. d[omi]nis q[ui]t[er] loquit[ur] psalmus. Lex dñi imaculata: quārum ad p[ri]mū cōversens animas: quārum ad scōmū/ teſtimoniū p[er]fide: quārum ad tertiu sapientia p[er]stans parvulus: quārum ad quartū. Vide I. x. iij. q. xcij. ar. iiiij. Et Nicolai de lycra. ap[osto]logo sup[er] euāgelia. Quinta excellētia z. In facili impletione: q[ui] alie leges: p[ro]pter m[ulti]plicitatē p[re]cepto: z probabilitū sunt difficilez ad obseruandū p[er]petuū lex mosayca in qua dicunt iudei conteneri sexcentū tredecim p[re]cepta. Inter q[ui] erat quedā valde difficultate ad obseruandū: p[ro]pter quod dicit Petrus ap[osto]lus: z seniores bus in cōſilio cōgregari. Quid tenet[ur] deū imponere iugum sup[er] cerūcē discipulare: q[ui]d neq[ue] patres nostri: neq[ue] nos post patrem potuimus. Act. xv. Sed in nouale p[re]cepta sup[er]addūm in doctrina ch[ri]sti z apostolop[er] q[ui]d dicit dñs. I. x. vij. Venite ad me o[ste]s q[ui] laboratz z orerat ethi[er] ego reficiam vos. Ingum em[er] mei suave larius dicit. Legis difficultatibus labores et[er] p[er] seculū oneratos ad se aduocat. Irem. I. v. Dandata eius grauis non sunt. Vide I. x. i. ii. q. cvij. arti. vij. Et alia ratio: q[ui] lex mosayca non erat lex: sed timor: q[ui] nō dabat gratia: sed

puniebat transgressores; ppter qd dicitur.
Gal. iij. Lex ppter transgressores posita est.
Et ideo mandata ei cum difficultate ser-
vabantur: et quasi coactus velut a seruis oī
bediebat vno non amore sed timore. Sed
in noua lege datur gratia spūsanci. Ro.
v. Charitas dei diffusa est in cordibus no-
stris p spiritū sanctū qui datus est nobis.
Propter qd mandata noue legis ex amore
referantur. Et ideo cū dilectione et duleedi-
ne: qd qui operat cum amore dulciter ope-
rat. Serta excellētia tē. In genera-
litatis extensione: qz lex humana ciuitatis
nō ligat nisi subditos imperio. Tū multi
putant se exemplos a subiectione legis ci-
uiliis pura. Francie et Genesie et similibz:
littere de iure ciuili imperator qui est lator
legis ciuiliis. dicit domin⁹ rotus mundi
et probatur in l. Deprecario. ff. ad. I. rodi. d
factu. et Vide canonistas in c. qd super
bis. h. r. tūlus. de vero. Similis lex mosay
ca fuit data tantū illi populo: ex quo cum
debeternas ei ch̄is. voluit de⁹ illuz magis
escodinata circa cultū diuinū: p p̄cepra
ceremonialia et iudicitalia alij popul⁹. ps.
Qui annunciat verbum sui Jacob: iusti-
tias et iudicia sua israel. nō fecit talis omni
nationi tē. Idem habet Ro. iij. in principe
p. Unde alij populi nō obligabant legi
Domi quātu⁹ ad dicta p̄cepra. ppterera
line legi Domini saluari sicut olim si-
cuit Job. Ruth. et alij habētes fidem vni⁹
dei et viuentis ēm legē nature: sicut dicit
Ap̄lus Rom. iiij. Cum enim gentes qd legēz
nō habent naturalitē: ea qd legis sūr faciunt
ipsi sibi sunt lex: qui ostendunt opus legis
scrip. in cordi suis. Sed lex euangelica de
oī dei incarnati habet vim obligatiū
generale in toto mundo: sine qd nemo pōt
saluari. Unde Joā. iij. Nisi quis renatus
fuerit et aqua et spiritu sancto. non pōt intro-
ire in regnum dei. et Dat. vii. Euntes in
mundū vniuersum. p̄c. e. omni. cre. qd cre.
et bap. fu. sal. erit. qui vero non crediderit
condemnabitur. Et sic fuerat p̄phētā per
Esa. xlit. Parum est vt sis mīhi seru⁹ ad
succitandas trib⁹ Jacob: et feces israel cō-
uerterendas. dedi te in lucem gentiū: ut sis
salus mea usq; ad extremum terre. Et sic
pater lectum.

De passione dñi. Ser. VIII.

Ecce morior

cum nihil horum fecerim que
isti malitiae composuerūt ad
uersus me. Dan. xij. ca. Salutatio curæ.

Quae digna de honore,
Crocē sancta et benedicta
Et dolce Jesu in te se asta
Par saluare tote gente
In questo iorno de passione
Le preciamo humilmente
Quo ne debes impetrare
Da Jesu christe gracia et salute
Lhe ne dia gratia de faire
La sua sancta voluntade
Et alii petroī yollis pardonnare
Tute le sues iniquitate.

Dies hec dilectissimi dies luctus et la-
mentariorū: dies doloris et afflictionis: di-
es lacrymarū et cōpunctionis: in qua do-
lorissime mortis: et ignominiose passionis
christi: ac salvatoris nostri memoria ante
oculorū nostrorū aspectum ab ecclia vñen-
tarur: et quis hui⁹ sacratissime passionis
memoria: ac redemptiōne nostrā toro tē-
pore vite nostre debemus ante aspectum
mentis nostre statuerū speciali⁹ tamen: et
singulari⁹ in tali die: qualis est hec: debet
omnis verus christianus tantū beneficū recor-
dari: et de eo cū magno seruore dō regrati-
ari. Et hoc est illud: qd ipse ch̄is existens
in cruce p̄phēta. Thren. i. p̄tere vide
cū dicit. O vos oēs qui tristis et via arte-
rite et videte si est dolor vñus: sicut dolor
me⁹. Audite obsecro et vniuersi p̄plici arte⁹
dite dolorē meū. In cui⁹ p̄sona Berni. in
quit. O hoī vide qd p̄te patio: si est dolor
sicut qd crucio: ad te clamo qd p̄ te morioz.
vide penas quib⁹ affligoz: vide clauos qd
bus p̄fodioz: cuz sit dolor tantus exterior
incus pena grauior: cum te ingrati⁹ expē-
rioz. Propterēa cū de tanto mysterio anti-
maduertā debere loqui: ibi tremūt: vox
deficit: intellect⁹ heberat et obsternat: vñ-
res debilitant: lingua mutescit: et oīs mea
fortitudo ac spirit⁹ annihilat. Videntes qd
Jesu vñtres: qui est mundū sustamentū
defecerūt: sine quo nihil oīno boni possiu-
mus. qua ppter cognosco: et plures debet
rē esse la. b. yme qd verba. Et miror certe

ee v